

ГРОДЗЕНСКИ УНІВЕРСІТЭТ

Выдаецца з 1986 года. Выходзіць адзін раз на месяц. Распаўсюджваецца бясплатна
№ 5 (333), 13 мая 2005 года, пятніца

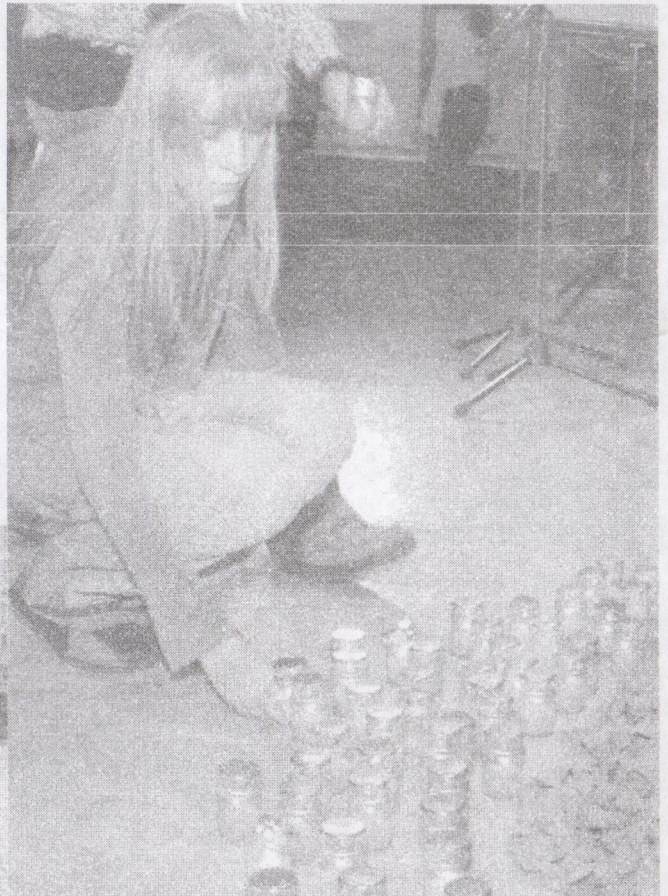
ГАЗЕТА УСТАНОВЫ АДУКАЦЫІ «ГРОДЗЕНСКИ ДЗЯРЖАЎНЫ УНІВЕРСІТЭТ ІМЯ ЯНКИ КУПАЛЫ»

ВЕЧНАЯ СЛАВА ГЕРОЯМ, ВЕЧНАЯ ПАМЯТЬ ПАВШИМ, ВЕЧНАЯ БЛАГОДАРНОСТЬ ПОТОМКОВ ЗА ВАШ ПОДВИГ —

эти слова лейтмотивом звучали на каждой встрече с ветеранами, на торжественном вечере, на Акции памяти, организованной студентами университета и учащимися педагогического колледжа, на концерте в доме ветеранов, на всех торжественных мероприятиях, проводившихся в преддверии Дня Победы в Гродненском государственном университете имени Янки Купалы.

На снимках: четыреста свечей зажгли студенты на Акции памяти в честь павших в годы Великой Отечественной войны; студенты-купаловцы поздравляют гродненцев с Днем Победы.

Фото Виталия Щеглова и Владимира Сытых.

ВОЙНА ГЛАЗАМИ СТУДЕНТОВ

Накануне Дня Победы в Гродненском государственном университете имени Янки Купалы состоялась областная межвузовская научная студенческая конференция «Великой Победе в Великой войне — 60».

Проведение на историческом факультете конференций, посвященных истории Великой Отечественной войны, стало хорошей традицией. Нынешняя конференция, десятая по счету, была посвящена 60-летию Великой Победы. В ней приняли участие студенты ГрГУ, аграрного и медицинского университетов, филиала института современных знаний, а также старшеклассники Гродненского лицея № 1 и Лидской гимназии.

Тема Великой Отечественной войны рассматривалась в представленных докладах не только в историческом ракурсе, участники дискуссий пытались анализировать проблемы войны с точки зрения современности, в частности, рассматривали вопросы патриотического воспитания школьников и студентов. Ряд докладов посвящался героическому подвигу белорусского народа в годы войны.

Член президиума Областного совета ветеранов В.Р.Коломиец отметил, что студенты показали глубокие знания и понимание при изложении событий войны. Это говорит о том, что молодежь ценит и чтит подвиг героев. Лучшие докладчики награждены Грамотами Областного совета ветеранов.

Инна ПОДОЛЯНЧИК,
студентка 3 курса филологического факультета.

ВІНШУЕМ ЮБІЛЯРАЎ

Рэктарат, прафкам, Савет ветэранаў віншуюць з юбілеем і жадаюць моцнага здароўя, шчасця, дабрабыту, поспехаў юбілярам. Нагадваем, калі і каго можна павіншаваць.

※ 1 мая — Ясну Людмілу Фёдараўну, метадыста навучальна-метадычнага кабінета ўсеагульнай гісторыі гістарычнага факультэта.

※ 2 мая — Машкала Ярыну Аляксееўну, загадчыка гаспадаркі вучэбнага корпуса № 1.

※ 2 мая — Жук Аміню Аляксандраўну, прыбіральшчыцу вучэбнага корпуса № 1.

※ 4 мая — Іванову Галіну Іванаўну, вартаўніка вучэбнага корпуса № 4.

※ 5 мая — Крушэльніцкага Аляксандра Аляксеевіча, намесніка дэкана матэматычнага факультэта.

※ 12 мая — Гарбузава Віктара Мікалаевіча, прафесара ка-

федры матэматычнага аналізу матэматычнага факультэта.

※ 19 мая — Шаўцова Аляксандра Сямёнавіча, інжынера кафедры радыёфізікі і электронікі фізіка-тэхнічнага факультэта.

※ 25 мая — Шаўцова Анатоля Андрэевіча, рабочага па абслугоўванню і рамонту будынкаў вучэбнага корпуса № 6.

※ 28 мая — Працэнка Вольгу Элізараўну, дацэнта кафедры гісторыі славянскіх дзяржаў гістарычнага факультэта.

※ 29 мая — Хацян Людмілу Уладзіміраўну, бухгалтара аддзела бухгалтарскага ўліку і справаздачы фінансава-эканамічнага ўпраўлення.

Спорт

ПЯТЬ ЗОЛОТЫХ

В Мозыре прошел финал легкоатлетического кросса по программе республиканской Универсиады-2005.

Гродненский государственный университет представляла команда сильнейших бегунов факультета физической культуры. И как результат — первое общекомандное место среди 24 команд вузов республики, принявших участие в соревнованиях. На втором месте — студенты Белорусского государственного университета физической культуры, на третьем — Брестского государственного университета.

Наши спортсмены завоевали пять золотых и две серебряные медали. Первыми были Екатерина Бобрик (500 м), Наталья Корейво (1000 м), Ольга Салевич (2000 м), Ольга Кравцова (3000 м), Юрий Пелепягин (1000 м). «Серебро» у Натальи Полонниковой (2000 м) и Марека Романчука (1000 м).

Большая заслуга в отличной подготовке команды принадлежит старшему преподавателю кафедры спортивных дисциплин Федору Федоровичу Мордухаю.

Анатолий ЕМЕЛЬЯНЕНКО,
директор спортклуба.

ЧЕМПИОНАТ
ФАКУЛЬТЕТА

На физико-техническом факультете прошел чемпионат по настольному теннису, организованный профбюро, студенческим самоуправлением и факультетской организацией БРСМ.

Победителем стал кандидат в мастера спорта Андрей Степаненко. За 2-е и 3-е места шла упорная борьба между Виталием Гайдюком и Дмитрием Кременем. На память о турнире ребята получили памятные призы с символикой факультета. Жаль, что из-за аттестации не смогли принять участие в соревнованиях преподаватели факультета.

Выражаем благодарность заведующему кафедрой физического воспитания и спорта С.К. Городилину, первичной организации БРСМ ГрГУ, профкомом студентов, М.Н. Саатову (ФФК) за помощь в организации и проведении чемпионата.

Снежана ГЕЙ, студентка 4 курса
физико-технического факультета.

БЛАГОДАРНОСТЬ

Хочу выразить большую благодарность председателю профсоюзного комитета сотрудников университета Владимиру Андреевичу Хилоте за быстрое, без проволочек и бюрократии, решение моего вопроса, когда я обратилась за материальной помощью, в которой действительно очень нуждалась во время болезни детей.

О.В.КАНЧУГА, художник
Издательского центра ГрГУ.

СКАЗКА — ЭТО СЕРЬЕЗНО

За «круглым столом» информационно-библиографического отдела научной библиотеки ГрГУ мини-представление нашего гостя, актера кукольного театра Александра Енджиевского.

Очередное заседание кафедры иностранных языков № 2 (заведующая кафедрой доцент Ирина Александровна Болдак) было посвящено 200-летию со дня рождения Ханса Христиана Андерсена.

Вот уже два столетия сказки, рожденные талантом Андерсена, завораживают и взрослых, и детей. Наша кафедра не могла оставить в стороне такую значимую дату, которую этой весной отмечал весь мир. Именем гения, по решению ЮНЕСКО, назван и нынешний год.

Нас, филологов, всегда интересует вопрос сути мастерства. Андерсен не только умело играет со словом и образом и очень тонко, незаметно привносит в текст другой, не буквальный смысл, но, как настоящий художник, не дает ответы, но задает вопросы и учит нас по-новому их формулировать.

Андерсен отстаивает право на «живую фразу». Его и любят за это живое слово. На замечания о редактировании он всегда отвечал отказом, говоря о том, что не будет «умерщвлять» текст.

Как людям, живущим в эпоху прогрессивных технологий, нам, безусловно, интересно, как Андерсен кодирует информацию в художественной форме. Например, в сказке «Снежная Королева» мы находим проблему искажения информации, что на сегодняшний день является весьма актуальной темой во всех

сферах деятельности. И эту проблему информационного мира он показывает не технократически, а по-андерсенски живо. Оживить эту сказку нам помог наш гость, актер кукольного театра Александр Енджиевский, который устами Кая и Герды затронул еще один глубокий философский вопрос о том, что же первично: ум или сердце? И когда думаешь о такой масштабной проблематике, то понимаешь: сказка — это серьезно. Вот поэтому Андерсен давно вышел за рамки национального проекта, и сегодня во всем мире есть посланники Андерсена, среди которых не только члены датской королевской семьи, но и политики, деятели культуры, знаменитости спорта и шоу-бизнеса.

В августе этого года в Дании пройдет 4-я международная конференция по Андерсениане, и одним из важнейших вопросов будет вопрос о глубине интерпретации Андерсена, уникальности его работ.

В заключение, хотелось сказать спасибо работникам информационно-библиографического отдела научной библиотеки, которые подготовили большой стенд с различными материалами об Андерсене и его книгах, и нашему докладчику Светлане Александровне Иосько за интереснейшую информацию о великом писателе.

Александра ЧИГИРИНОВА,
педагог-стажер.

Заснавальнік:

Установа адукацыі «Гродзенскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Янкі Купалы». Рэгістрацыйнае пасведчанне № 519 ад 29.11.2001.

Рэдактар

Надзея ВАШКЕЛЕВІЧ

Вёрстка:

Валерый КАРАСІК

Падысана да друку: 13.05.2005 у 15.00. Аб'ём — 1,0 друк. арк. Тыраж 500 экз. Заказ № 117. Газета набрана, зварстана і надрукавана на тэхніцы Установы адукацыі «Гродзенскі дзяржаўны ўніверсітэт імя Янкі Купалы». ЛП № 02330/0056882 ад 30.04.2004. Адрас: вул. Пушкіна, 39, 230012, Гродна.

севічам, раней студэнтам-практыкантам, а цяпер — кандыдатам філалагічных навук, выкладчыкам і паэтам.

Шчыра кажучы, шкада было развітвацца з дзецьмі, да якіх паспелі прывыкнуць, і з настаўнікамі, уразіўшымі вопытнасцю і таленавітацямі.

Мая СЛУЦКАЯ, студэнтка 5 курса.

Ёсць ад каго і чаму навучыцца

Педагагічная практыка — гэта яшчэ адзін крок, які робім мы, студэнты, на сваім шляху ў свет абранай намі прафесіі. Колькі яшчэ новага, нязведанага і цікавага сустранем мы на гэтым шляху. Нам, амаль ужо выпускнікам універсітэта, педагагічная практыка дае магчымасць далучыцца да ліку тых, хто адчыняе перад вучнямі дзверы ў вялікі свет, поўны загадак і таямніц.

Пяць гадоў таму гэтыя дзверы адчыніў для мяне, выпускніцы 11 філалагічнага класа, ліцэй № 1. І таму яшчэ больш прыемным і хваляючым было вяртанне ў сцены роднага ліцэя ў якасці настаўніцы беларускай мовы і літаратуры. Многае змянілася за пяць гадоў: са сцен ліцэя выйшлі ў свет яшчэ два пакаленні выпускнікоў, прыйшлі новыя, апантанія прагай ведаў, дзеці. Нязменным застаецца толькі адно: тая атмасфера цеплыні, даверу і дабрыні, якая поўніць сэрца кожнага, хто пераступае ранкам парог ліцэя № 1. Менавіта тут, у ліцэй, я зразумела, што хачу быць настаўніцай. Сёння я з упэўненасцю магу сказаць, што гэтым рашэннем у многім абавязана сваёй настаўніцы роднай мовы і літаратуры Н.В.Булай. Пад яе кіраўніцтвам я праходзіла педагагічную практыку ў ліцэй. Наталля Васільеўна — мілая, шчырая, добразачлівая жанчына, выдатны педагог. Яна добра ведае сваіх вучняў, да кожнага з іх знайшла свой падыход, бо кожны вучань — гэта асоба са сваім унутраным светам, поўным самых розных пачуццяў і перажыванняў. Вучні з жаданнем прыходзяць на ўрок беларускай мовы і літаратуры, бо ведаюць, што кожны ўрок не падобны на папярэдні, цікавы і займае-

ны. Вялікую ўвагу Наталля Васільеўна надае рознага тыпу творчым заданням, якія даюць магчымасць вучням раскрыць свае здольнасці.

Падчас практыкі я выкладала беларускую мову і літаратуру ў 10 эканамічным класе. Клас гэты — адзін з лепшых сярод 10 класаў ліцэя. У яго складзе — дзеці з самых розных школ, але ўсе яны хутка знайшлі параўменне і пасябравалі. Іх з'яднала цікавасць да матэматыкі і інфарматыкі, але кола іх інтарэсаў шырэйшае: многія дзяўчынкі займаюцца танцамі, некаторыя добра малююць, а нехта спрабуе свае сілы ў паэзіі, асобныя ўжо зараз выяўляюць арганізатарскія здольнасці. Я шчыра веру ў тое, што кожны вучань класа знойдзе свой шлях у нашым вялікім і цікавым свеце, а час, праведзены за гады вучобы ў ліцэй, застаецца прыемным успамінам на ўсё жыццё.

Вольга БУЧА, студэнтка 5 курса.

Шансы, якія дае жыццё

Пяты курс, педагагічная практыка. Гэты момант адначасова з'яўляецца жаданым і палюхам. Жаданым, бо ў школе сённяшнія студэнты ВНУ адчуваюць сябе настаўнікамі, зразумеюць, ці правільна выбралі жыццёвую сцяжыну. Страх? Так. Хваляванне аб тым, як складуцца адносіны з класам, ці будуць павяжаць, ці прызнаюць у табе галоўнага, адказнага. Роздум, як лепш, цікавей данесці свае веды да вучняў.

У гэты час вельмі важна, каб накіроўвалі і дапамагалі людзі, падобныя на настаўніцу ліцэя № 1 Вольгу Львоўну Несцяровіч. Яна выкладае беларускую мову і літаратуру ў 10 філалагічным класе. Мяне ўразіла, якім аўтарытэтам карыстаецца яна ў вучняў. І заваявала яна любоў класа дабрыні, ветлівасцю, тактоўнасцю... З такой жа ўвагай аднеслася Вольга Львоўна і да мяне, практыканткі. Нягледзячы на занятасць, настаўніца заўсёды знаходзіла час, каб праверыць планы, адзначыць недахопы і моцныя бакі ўрокаў. Давала парады, як дабіцца павагі класа, расказвала пра цяжкія і станоўчыя бакі абранай прафесіі.

Звярнуў на сябе ўвагу і калектыў школы. Гэта адна каманда, накіраваная даць веды навучэнцам, выхаваць гарманічна развітую асобу. Прафесіяналізм, таварыскасць, адкрытасць — якасці, якія высока цэняцца ў ліцэй.

Філалагічны, хіміка-біялагічны, матэматычны, палітэхнічны, эканамічны класы. Такія профілі навучання можна выбраць. Дзеці, здаецца, аднойчы паставіўшы мэту, паступова ідуць да яе выканання.

У гэтым вучням дапамагае класны кіраўнік, вызвалены ад правядзення заняткаў. Стварэцца ўражанне, што жывая, рухавая Алена Леанідаўна заўсёды побач са сваімі дзецьмі. Яна добра ведае пра ўзаемаадносіны ў класе, асаблівасці характару кожнага з вучняў, дапамагае прывыкнуць да жыцця ў інтэрнаце (10 «Ф3» — абласны клас). А пастаянныя анкетаванні, «круглыя сталы», інтэлектуальныя конкурсы, якія праводзіць класная дама, яшчэ больш з'ядноўваюць калектыў.

І яшчэ Алена Леанідаўна, Вольга Львоўна, іншыя настаўнікі не проста аддаюць вучням свае веды. Яны вучаць дабрыні, павазе да сяброў і старэйшых, мэтанакіраванасці, умению разумець сябе і іншых.

Мне запомніўся выпадак, калі класу задалі творчае сачыненне на тэму разумення Бацькаўшчыны. Гэта конкурснае заданне, пісаць можна было па жаданні, калі адчуваеш сілы. Але вызвалася толькі некалькі чалавек. Магчыма, ў працэсе вясновых свят дзецьмі не вельмі хацелася займацца вучобай. Тады Вольга Львоўна сказала словы, якія ўразілі мяне і, думаю, увесь клас: «Жыццё пастаянна дае нам шансы, трэба, толькі ўмець разгледзець іх». Сапраўды, для абласнога класа, здольныя вучні якога сабраны з розных куткоў Гродзеншчыны, для іншых навучэнцаў, ліцэй № 1 — прыступка да паступлення ў ВНУ, шанс удасканаліць веды, здзейсніць мары і спадзяванні ў далейшым жыцці.

Мне здаецца, што і для мяне гэтая практыка стала добрай магчымасцю разабрацца ў сваіх адносінах да школы. Калі ў будучым я свядома звязу сваё жыццё з педагагічнай дзейнасцю, буду ўспамінаць Вольгу Львоўну з цеплынёй і павагай, як сваю настаўніцу.

Вольга КАЛЫКА, студэнтка 5 курса.

ПРАФЕСІЙНАЕ ЗБЛІЖЭННЕ

Студэнцкая педагагічная практыка... Асаблівую значнасць яна набывае для пцікурснікаў, тых, хто збіраецца звязаць сваё жыццё з настаўніцкай дзейнасцю. Гэта наступны крок да самасцвярджэння, упэўненасці ў сваіх ведах, у правільна абранай жыццёвай дарозе.

Кожны год для нас — прафесійнае збліжэнне і духоўнае яднанне настаўнікаў ліцэя і выкладчыкаў універсітэта, студэнтаў і ліцэйцаў.

Сёлета, як і заўжды, гасцінна былі адчынены дзверы ліцэя № 1 для праходжання педагагічнай практыкі студэнтам беларускай філалагіі Гродзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Прыемна адзначыць, што студэнты-практыканты смела ўваходзяць у настаўніцкія будні, правільна разумеюць вучнёўскае асяроддзе, авалодваюць структурай правядзення розных урокаў. Мы, настаўнікі, вельмі спадзяёмся, што на змену нам прыйдуць удумлівыя, творчыя педагогі, заклапочаныя якасцю ведаў, нашай нацыянальнай культурай.

Шмат праблем паўстае заўсёды перад практыкантам, які пераступіў парог школы. Вельмі стараліся студэнты заахваціць выхаванцаў матэрыялам урока, стварыць дзелавую атмасферу, развіваць мысленне вучняў. Няма сумнення ў тым, што практыка для будучых настаўнікаў аказалася надзвычай плённай.

Прадстаўнікі кафедры беларускай філалагіі ліцэя № 1 выказваюць шчырыя словы ўдзячнасці кіраўніку практыкі па беларускай мове і літаратуры, кандыдату філалагічных навук, дацэнта кафедры беларускай літаратуры ГрДУ П.І.Маляўку, паколькі ён з'яўляецца надзвычай зацікаўленым чалавекам у адносінах да нашага супрацоўніцтва, нашай будучыні.

Мікалай БЕЛУШ,
настаўнік беларускай мовы і літаратуры ліцэя № 1.

НІКОЛІ НЕ ГАВАРЫ «НІКОЛІ...»

Сапраўды, чалавечая жыццё надзвычай непрадказальнае. Ніхто не ведае, куды закіне яго лёс.

Так сталася і ў маім жыцці. Нарадзіўшыся ў сям'і медыкаў, не ўяўляла для сябе іншай сцяжыны, акрамя медыцынскай. Нават і цяпер не ведаю, хто кіраваў мною, калі аддавала дакументы на філалагічны факультэт. Тым не менш, у засваенні навукі аматараў слова дабілася значных поспехаў. Ужо на другім курсе вызначыла свой далейшы шлях — шлях «у навуку».

А калі выкладчыкі звярталіся да нас: «Будучыя настаўнікі», я ўсміхалася, думаючы пра сябе: «Не, толькі не настаўніца!»

Неяк непрыкметна мінула чатыры гады. Падышоў час педпрактыкі. Воляй лёсу мне пашчасціла трапіць у ліцэй № 1 горада Гродна. Так, пашчасціла... Нечакана для сябе я апынулася ў атмасферы чалавечнасці і дабрыні, шчырасці і павагі, сур'ёзнасці і адказнасці, супрацоўніцтва і ўзаемападтрымкі. Ліцэй — вялікая дружная сям'я са сваім укладам, традыцыямі, святамі і, што самае галоўнае, з вельмі таленавітымі дзецьмі — асобамі са сфарміраваным светапоглядам, абраным і вызначаным шляхам.

І гэтая сям'я прыняла мяне як родную, зрабіла ўсё магчымае, каб крокі на шляху да самасцвярджэння, да упэўненасці ў сваіх сілах, ведах сталі пачаткам будучай прафесіі.

Не ведаю, ці стану сапраўдным прафесіяналам у настаўніцкай справе, аднак у ліцэй я адчула ў сябе прызвание да гэтай дзейнасці і жаданне працаваць.

Кацярына БАРЫСЕВІЧ, студэнтка 5 курса.

